

zichzelf niet de waarde van uitwisseling, zijn geen dragers van 'interculturaliteit'. Men zou kunnen zeggen dat de kwaliteit van de cultuur om universeel te worden en tegelijk geworteld te blijven in de eigen traditie, zeer precies de grens aan geeft tussen het respect voor de andere in haar oeuvres en het demagogisch misprijzen dat het gebrek toejuicht.

En de Arabische Cultuur? Zij bestaat, zij bestaat door hen die haar voortbrengen en door hen die haar gastvrijheid aanbieden, wat de economische, politieke, ideologische contradicties ook mogen zijn van wat men ondanks alles, en dat is veelbetekend, de 'Arabische Wereld' noemt. Zij bestaat, in afwachting van de dageraad van haar executie. De Westerse Machten hebben geen enkel belang bij het in stand houden van wat onmiddellijk zou kunnen functioneren als gist, als een tegenkracht, in een Arabische wereld om af te slachten of te plunderen al naargelang de meningen. En de Macht in de Arabische wereld staat volledig ten dienste van de Westerse Macht. Zal het ook deze keer de universele gemeenschap van de cultuurmensen

niet zijn die de inzet redt? Zal het niet in dit Europa zijn, waar het vuur van de beschaving nog brandend gehouden wordt, dat er een bewustwording zal plaatsvinden?

Een parabel van Rumi, een Perzisch dichter uit de 13de eeuw, vertelt het volgende:

De parabel van de olifant

Geschil naar aanleiding van zijn beschrijving en zijn vorm.

De Hindoes hadden een olifant meegebracht; zij stelden hem tentoon in een donker huis.

Talrijke personen kwamen binnen, een na een, in het donker om hem te bekijken.

Omdat ze hem niet konden zien, betastten zij hem met de hand.

De ene legde zijn hand op de slurf; hij zei: 'Dit schepsel is als een waterslang.'

De andere raakte een oor aan; het deed hem denken aan een waaier.

Een derde greep hem bij een poot en verklaarde: 'De olifant heeft de vorm van een zuil.'

Na hem de hand op de rug te hebben gelegd,

zei een volgende: 'Om de waarheid te zeggen, deze olifant is als een troon.'

Iedere keer als iemand een beschrijving van de olifant hoorde, begreep hij die beschrijving naargelang het deel dat hij had aangeraakt.

Hun bevestigingen varieerden naargelang hetgeen zij hadden gezien: de ene noemde hem dâl, de andere alif.

Indien ieder van hen een kaars had gehad, dan zouden hun beschrijvingen niet van elkaar hebben verschild.

Wanneer een cultuur onbekend is, hebben de personen die haar benaderen, zoals de personen die de olifant in het donker betasten zonder er een beeld van te hebben, de neiging om er zich een vastomlijnd idee van te vormen, verdergaand op wat ze ervan kunnen begrijpen: 'De ene noemde haar dâl, de andere alif'.

Zouden bescheidenheid en licht de sleutels zijn voor het ontdekken ervan?

O dierbaar menselijk patrimonium!

Ali Khedher

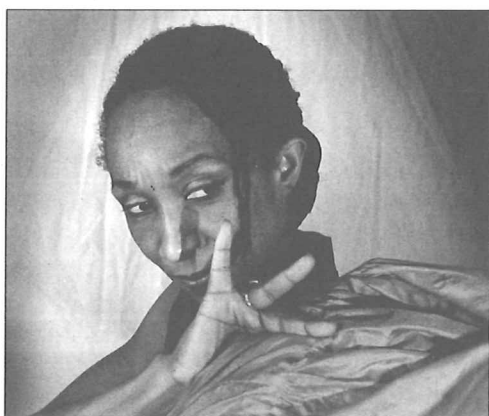
Vertaling Erwin Jans

TORKA T. / DE NIEUW AMSTERDAM

speelt vanaf 3 maart

CARMEN 1936

van Stephen Jeffreys naar Prosper Mérimée

Regie: Robert Sian

met Azito, Pierre Callens, Wanda Joosten, Maurice Mthombeni Jr., Alida Neslo, Anne-Mieke Ruyten, Arthur Semay en Lukas van Echelpoel.

*** **ASLK** ***

Zwarte Zaal, Reyndersstraat 7, 2000 Antwerpen
Plaatsbespreking: 03/233 82 88

THEATER ZUIDPOOL

BOUWMEESTER SOLNESS

door Theater Antigone
van Henrik Ibsen

regie: Ignace Cornelissen

met: Dries Smits, Arthur Boni, Rosemarie Bergmans, Dré Vandaele, Katrien De Becker, Mark Stroobants en Anne Somers

van 22 t/m 25 februari '95

HET TEKEN VAN DE HAMSTER

van Hugo Claus

lezing door Bob Snijers

op: 2, 3, 4, 9, 10, 11 maart '95

THUIS

van Hugo Claus

regie: Ignace Cornelissen

met: Koen De Sutter, Daan Hugaert, Marijke Pinoy, Peggy Schepens, Jenny Tanghe

première: 17 maart '95, speeldagen t/m 20 mei

DE DANS VAN DE REIGER

van Hugo Claus

regie: Greet Vissers

met: Goele Derick, Dimitri Dupont, Gausje Van Tilborgh en Mark Verstraete

première: 6 mei '95, speeldagen t/m 10 juni

**THEATER
ZUIDPOOL**

Theater Zuidpool
Lange Noordstraat 11,
Antwerpen, tel: 03/231 57 58